

mù lù

目录

fó shuō yín sè nǚ jīng 03
佛说银色女经

fó shuō ā shé shì wáng shòu jué jīng 19
佛说阿闍世王受决经

fó shuō yín sè nǚ jīng

佛说银色女经

yuán wèi tiān zhū sān zàng fǎ shī fó tuó shàn duō yì
元魏天竺三藏法师佛陀扇多译

rú shì wǒ wén yī shí pó qié pó zhù shě wèi
如是我闻。一时婆伽婆。住舍卫

guó zhǐ tuó shù lín gěi gū dú yuán yǔ dà bǐ qiū zhòng
国只陀树林给孤独园。与大比丘众

qiān èr bǎi wǔ shí rén jù ěr shí shì zūn gào zhū bǐ qiū
千二百五十人俱。尔时世尊告诸比丘

yán zhū bǐ qiū ruò yǒu zhòngshēng néng zhī bù shī suǒ
言。诸比丘。若有众生。能知布施所

yǒu gōng dé jí shī guǒ bào rú wǒ suǒ zhī yú shí shí
有功德及施果报。如我所知于食食

shí ruò chū shí tuán ruò hòu shí tuán ruò bù shě shī
时。若初食抔。若后食抔。若不舍施

bù yīng zì shí ěr shí shì zūn ér shuō jì yán
不应自食。尔时世尊而说偈言。

ruò yǒu zhū zhòngshēng rú fó zhī suǒ shuō
若有诸众生，如佛之所说。

jiǎn shí fēn ér shī chéng jiù dà guǒ bào
减食分而施，成就大果报。

huò yǐ chū shí tuán huò yǐ hòu shí tuán
或以初食抔，或以后食抔。

ruò bú yòng bù shī zé bù yīng zì shí
若不用布施，则不应自食。

ěr shí shì zūn shuō shì jì yǐ gào zhū bǐ qiū
尔时世尊说是偈已。告诸比丘

yán zhū bǐ qiū nǎi wǎng guò qù guò wú liàng jié shí
言。诸比丘。乃往过去过无量劫。时

yǒu wáng dōu wáng hào lián huá bǐ chéng yǒu nǚ míng yuē yín
有王都王号莲华。彼城有女名曰银

sè duānzhèng shū miào róng xiàng jù zú chéng jiù zuì shàng
色。端正殊妙容相具足。成就最上

shèngmiào sè shēn bǐ yín sè nǚ yǒu suǒ xū gù cóng zì
胜妙色身。彼银色女有所须故。从自

jiā chū wǎng zhì tā shě rù tā shě yǐ jiàn bǐ jiā nèi
家出往至他舍。入他舍已。见彼家内

xīn chǎn fù nǚ shēng yī tóng zǐ duānzhèng shū miào shēn sè
新产妇女生一童子。端正殊妙身色

chéng jiù shí chǎn fù nǚ yǐ shǒu qīng zǐ ér yù shí zhī
成就。时产妇女以手擎子而欲食之。

shí yín sè nǚ jí wèn zhī yuē mèi hé suǒ zuò bǐ jí
时银色女即问之曰。妹何所作。彼即

dā yán wǒ jīn shèn jī wú yǒu qì lì bù zhī hé shí
答言。我今甚饥无有气力。不知何食

gù yù dàn zǐ shí yín sè nǚ jí yǔ zhī yán mèi jīn
故欲啖子。时银色女即语之言。妹今

qiě zhǐ cǐ shì bù kě mèi cǐ shě zhōng qǐ gèng wú shí
且止。此事不可。妹此舍中岂更无食

rén suǒ shí zhě jí dā yán jiě wǒ jiǔ jī jí qiān tān
人所食者。即答言。姐我久积集慳贪

gòu lìn shì gù yú jīn wú wù kě shí yín sè nǚ yán
垢吝。是故于今无物可食。银色女言。

mèi jīn qiě zhǐ dài wǒ xiàng jiā yǔ mèi qǔ shí bǐ fù
妹今且止。待我向家与妹取食。彼复

yán jiě wǒ jīn èr xié jiē yù pò huài bèi fù yù liè
言。姐我今二胁皆欲破坏。背复欲裂。

xīn zhàn bù ān zhū fāng jiē àn jiě shì chū shě wǒ mìng
心战不安。诸方皆闇。姐适出舍我命

jí duàn shí yín sè nǚ zuò rú shì niàn ruò jiāng zǐ qù
即断。时银色女作如是念。若将子去

bǐ fù mìng zhōng ruò bù jiāng qù bì shí cǐ zǐ yǐ hé
彼妇命终。若不将去必食此子。以何

fāng biàn jiù cǐ èr mìng jí yǔ zhī yán mèi cǐ shì zhōng
方便救此二命。即语之言。妹此室中

yǒu lì dāo fǒu wǒ jīn xū zhī bǐ dā yán yǒu jí
有利刀否。我今须之。彼答言有。即

biàn qǔ dāo shòu yǔ yín sè yín sè qǔ dāo zì gē èr rǔ
便取刀授与银色。银色取刀自割二乳

yǔ bǐ lìng shí ér yǔ zhī yán shí wǒ cǐ rǔ jí lìng
与彼令食。而语之言。食我此乳即令

mèi shēn lí jī kě kǔ bǐ qǔ shí yǐ fù wèn zhī yán
妹身离饥渴苦。彼取食已。复问之言。

mèi wéi bǎo fǒu bǐ dā yán bǎo yín sè nǚ yán mèi
妹为饱否。彼答言饱。银色女言。妹

jīn dāng zhī cǐ zǐ nǎi shì wǒ zì shēn ròu zhī suǒ shú
今当知。此子乃是我自身肉之所赎

dé jīn qiě jì mèi wǒ xū xiàng jiā qǔ zhū yǐn shí
得。今且寄妹。我须向家取诸饮食。

zuò shì yǔ yǐ liú xuè biàn shēn yè dì ér qù wǎng zhì
作是语已。流血遍身曳地而去。往至

jiā zhōng yín sè juàn shǔ zhū qīn jiàn yì jiē gòng wèn
家中。银色眷属诸亲见已。皆共问

yán shì shuí suǒ zuò yín sè dā yán shì wǒ zì zuò
言。是谁所作。银色答言。是我自作。

bī fù wèn yán hé yǐ gù ěr yín sè dā yán wǒ
彼复问言。何以故尔。银色答言。我

yǐ qǐ xīn bù shě dà bēi wéi qiú chéng jiù ā nòng duō
已起心不舍大悲。为求成就阿耨多

luó sān miǎo sān pú tí gù zhū qīn jiē yán suī xíng bù
罗三藐三菩提故。诸亲皆言。虽行布

shī ér xīn huǐ zhě nǎi kě shì tán fēi bō luó mì zuò
施而心悔者。乃可是檀非波罗蜜。作

shì yǔ yǐ fù wèn zhī yán dāng gē shě shí wéi huān xī
是语已。复问之言。当割舍时为欢喜

fǒu wù yǐ kǔ tòng zhì shēng huǐ nǎo shí yín sè nǚ jí
否。勿以苦痛至生悔恼。时银色女即

fā shì yán wǒ gē èr rǔ bù shēng huǐ xīn xīn wú yì
发誓言。我割二乳不生悔心心无异

xiǎng yǐ shì shì yuàn lìng wǒ èr rǔ hái fù rú běn
想。以是誓愿。令我二乳还复如本。

zuò shì shì yǐ jí shí èr rǔ hái fù rú běn
作是誓已。即时二乳还复如本。

ěr shí lián huá chéngzhōng zhū yè chā děng fā dà
尔时莲华城中诸夜叉等。发大

shēng yán yín sè nǚ jīn zì shě èr rǔ ěr shí dì tiān
声言。银色女今自舍二乳。尔时地天

wén yǐ fù chàng xū kōngzhōng tiān wén yǐ chuánchàng rú shì
闻已复唱。虚空中天闻已传唱。如是

chuánshēng nǎi zhì fàn tiān shí dì shì wáng zuò rú shì niàn
传声乃至梵天。时帝释王作如是念。

shì shì xī yǒu cǐ yín sè nǚ mǐn zhòngshēng gù zì shě
是事希有。此银色女愍众生故自舍

èr rǔ wǒ jīn dāng wǎng zhì bǐ shì zhī zuò shì niàn yǐ
二乳。我今当往至彼试之。作是念已。

jí zì biàn shēn zuò pó luó mén yú zuǒ shǒu zhōng zhí jīn
即自变身作婆罗门。于左手中执金

zǎo guǎn jí zhuō jīn bō yú yòu shǒu zhōng zhuō yī jīn zhàng
澡罐及捉金钵。于右手中捉一金杖。

ér biàn wǎng yì lián huā wáng dōu dào yǐ jiàn jiàn zhì yín sè
而便往诣莲花王都。到已渐渐至银色

nǚ suǒ jū shě zhái zài mén wài lì chàng yán qǐ shí shí
女所居舍宅。在门外立唱言乞食。时

yín sè nǚ jì wén mén wài qǐ shí shēng yǐ jí biàn suí
银色女既闻门外乞食声已。即便随

shí yǐ qì shèng shí chū zài mén wài shí pó luó mén ér
时以器盛食。出在门外。时婆罗门而

yǔ zhī yán mèi jīn qiè tíng wǒ bù xū shí nǚ yán hé
语之言。妹今且停我不须食。女言何

gù pó luó mén yán wǒ shì dì shì wǒ yú rǔ suǒ
故。婆罗门言。我是帝释。我于汝所
shèn shēng yí xīn gù lái dào cǐ rú wǒ suǒ wèn bì dāng
甚生疑心。故来到此。如我所问必当
dá wǒ nǚ yǔ zhī yán dà pó luó mén jīn zhě dàn
答我。女语之言。大婆罗门。今者但
wèn suí yì suǒ wèn wǒ dāng dá zhī bì lìng chēng rǔ pó
问。随意所问我当答之。必令称汝婆
luó mén xīn shí pó luó mén jí wèn yán mèi shí gē èr
罗门心。时婆罗门即问言。妹实割二
rǔ shī tā yǐ fǒu dā yán shí ěr dà pó luó mén
乳施他以否。答言实尔。大婆罗门。
pó luó mén yán hé yǐ gù ěr yín sè nǚ yán dà
婆罗门言。何以故尔。银色女言。大
bēi zhī xīn wéi qǔ ā nòu duō luó sān miǎo sān pú tí gù
悲之心为取阿耨多罗三藐三菩提故。
pó luó mén yán cǐ shì shèn nán shèn nán shì zhě suǒ
婆罗门言。此事甚难。甚难事者。所
wèi ā nòu duō luó sān miǎo sān pú tí ruò bù shī yǐ ér
谓阿耨多罗三藐三菩提。若布施已而
shēng huī xīn bǐ nǎi shì tán fēi bō luó mì rǔ dāng shī
生悔心彼乃是檀非波罗蜜。汝当施
shí huān xǐ yǐ fǒu dāng gē shí kǔ shēng yì niàn fǒu yín
时欢喜以否。当割时苦生异念否。银
sè jí dā yán jiāo shī jiā wǒ jīn lì shì wǒ yǐ
色即答言。僬尸迦。我今立誓。我以

qiú yú yī qiè zhì xīn wéi qiú yī qiè shì jiānshèng xīn
求于一切智心。为求一切世间胜心。

qiú jiù yī qiè zhòngshēng zhī xīn gē cǐ èr rǔ shí bù
求救一切众生之心。割此二乳实不

shēng huǐ ruò bù huǐ zhě lìng wǒ nǚ shēn biànchéng nán
生悔。若不悔者。令我女身变成男

zǐ shí yín sè nǚ zuò shì shì yǐ jí chéng nán zǐ
子。时银色女作是誓已。即成男子。

bǐ jiàn nǚ shēnchéng nán zǐ yǐ xīn shēnghuān xǐ yǒng yuè
彼见女身成男子已。心生欢喜踊跃

wú liàng zhì yú yú chù shù xià shuì mián
无量。至于余处树下睡眠。

shí lián huá wáng hū rán bēng wáng qí wáng wú zǐ
时莲华王忽然崩亡。其王无子。

shí shèn dà rè dāng yú shì shí zhū dà chén děng cóng shù
时甚大热。当于是时诸大臣等。从树

zhì shù cóng cūn zhì cūn cóngchéng zhì chéng cóng dōu zhì dōu
至树从村至村。从城至城从都至都。

chù chù yǒng mì yǒu xiàng zhī rén yīng wéi wáng zhě zhū chén
处处永觅有相之人应为王者。诸臣

jiē yán wǒ děng jīn zhě yún hé ér dé rú fǎ zhì wáng
皆言。我等今者云何而得如法治王。

dāng ěr zhī shí yǒu yī dà chén yǐ rè kùn gù rù huá
当尔之时。有一大臣。以热困故入华

chí zhōng shí bǐ dà chén jiàn shù xià rén sè mào shū shèng
池中。时彼大臣见树下人。色貌殊胜

jù zú zhòngxiàng shuì wò bù jué rì suī yí qù rán qí
具足众相。睡卧不觉日虽移去。然其

shù yǐng bù shě bǐ rén shí bǐ dà chén tán zhǐ lìng jiào
树影不舍彼人。时彼大臣弹指令觉。

bǐ jì jiào yǐ jiāng zhì wáng shě jí yǔ tì fā lìng pī
彼既觉已。将至王舍即与剃发。令被

wáng fú shǒu zhe bǎo guàn ér yǔ zhī yán dāng zhì wáng shì
王服首着宝冠。而语之言。当治王事。

bǐ jí dā yán wǒ shí bù néng zhì yú wáng shì fù yǔ
彼即答言。我实不能治于王事。复语

zhī yán jīn zhě bì xū zhì yú wáng shì bǐ fù dā yán
之言。今者必须治于王事。彼复答言。

wǒ ruò wéi wáng rú fǎ zhì guó nǚ děng zhū rén ruò dāng
我若为王如法治国。汝等诸人。若当

xī shòu shí shàn yè dào wǒ zé wéi wáng bǐ jiē dā yán
悉受十善业道。我则为王。彼皆答言。

chén děng shùn xíng jí shí jiē shòu shí shàn yè dào bǐ rén
臣等顺行。即时皆受十善业道。彼人

rú shì shí shàn yè dào quàn zhòng shēng yǐ jí zhì wáng shì
如是十善业道劝众生已。即治王事

míng yín sè wáng ěr shí guó nèi zhū rén mǐn děng shòu mìng
名银色王。尔时国内诸人民等。寿命

qī wàn nuó yú tuō suì bǐ wáng yú shì wú liàng bǎi suì
七万那由他岁。彼王于是无量百岁

wú liàng qiān suì zhì wáng shì yǐ ěr nǎi mìng zhōng lín mìng
无量千岁治王事已。尔乃命终。临命

zhōng shí zuò rú shì yán
终时作如是言。

yī qiè jiē wú cháng bì yǒu bài huài shì
一切皆无常，必有败坏事。

hé huì bì yǒu lí yǒu mìng jiē bì sǐ
合会必有离，有命皆必死。

suí suǒ zuò shì yè ruò shàn ruò bú shàn
随所作事业，若善若不善。

yī qiè yǒu shēng zhě mìng jiē bù jiǔ zhù
一切有生者，命皆不久住。

bǐ wáng mìng zhōng hái shēng bǐ chù lián huá wáng dōu
彼王命终。还生彼处莲华王都。

yú zhǎng zhě qī ér biàn tuō shēng kě bā jiǔ yuè biàn shēng
于长者妻而便托生。可八九月便生

tóng zǐ duānzhèng shū miào jù zú zhòng sè rán bǐ tóng zǐ
童子。端正殊妙具足众色。然彼童子

guò bā suì hòu wǔ bǎi tóng zǐ ér wéi rào zhī jiāng yì
过八岁后。五百童子而围绕之将诣

xué táng bǐ xué táng chù xiān yǒu wǔ bǎi tóng zǐ xué shū
学堂。彼学堂处。先有五百童子学书。

shí bǐ tóng zǐ wèn jiù zhě yán nǚ děng yú cǐ wèi hé suǒ
时彼童子问旧者言。汝等于此为何所

zuò jiù zhě dā yán wǒ děng xué shū yòu yán xué
作。旧者答言。我等学书。又言。学

shū dé hé yì lì nǚ děng hé xū xué cǐ shū wéi nǚ
书得何义利。汝等何须学此书为。汝

děng dàn yīng fā ā nòu duō luó sān miǎo sān pú tí xīn jiù
等但应发阿耨多罗三藐三菩提心。旧

tóng zǐ yán fā ā nòu duō luó sān miǎo sān pú tí xīn
童子言。发阿耨多罗三藐三菩提心。

wèi hé suǒ zuò tóng zǐ dā yán bì xū xiū xíng liù bō
为何所作。童子答言。必须修行六波

luó mì hé děng wéi liù suǒ wèi tán bō luó mì shī
罗蜜。何等为六。所谓檀波罗蜜。尸

bō luó mì chàn tí bō luó mì pí lí yē bō luó mì
波罗蜜。孱提波罗蜜。毗梨耶波罗蜜。

chán bō luó mì bō rě bō luó mì bǐ jì wén yǐ jí
禅波罗蜜。般若波罗蜜。彼既闻已即

yán wǒ fā ā nòu duō luó sān miǎo sān pú tí xīn
言。我发阿耨多罗三藐三菩提心。

shí bǐ tóng zǐ jì lìng zhū rén fā ā nòu duō luó
时彼童子既令诸人发阿耨多罗

sān miǎo sān pú tí xīn yǐ zuò rú shì niàn wǒ jīn yù
三藐三菩提心已。作如是念。我今欲

yǐ wēi shǎo wù shī wǒ jīn dāng wéi èr zú sì zú qín shòu
以微少物施。我今当为二足四足禽兽

lù děng ér xíng bù shī zuò shì niàn yǐ ér biàn wǎng zhì
鹿等而行布施。作是念已。而便往至

shī tuó lín zhōng jí yǐ lì dāo cì shēn chū xuè tú shēn
尸陀林中。即以利刀刺身出血涂身

lìng biàn fù yǐ yóu tú wò bǐ lín zhōng ér zì chàng
令遍。复以油涂卧彼林中。而自唱

yán zhū yǒu jìn yuǎn èr zú sì zú lù děng qín shòu xū shí
言。诸有近远二足四足鹿等禽兽须食

zhī zhě yuàn lái zhì cǐ shí wǒ shēn ròu
之者。愿来至此食我身肉。

yú shí bǐ chù fēi niǎo zhòng zhōng yǒu yī niǎo lái。
于时彼处飞鸟众中有一鸟来。

míng yuē yǒu shǒu zuò qí é shàng wǎn qí yòu yǎn wǎn yǐ
名曰有手。坐其额上挽其右眼。挽已

hái fàng bǐ wèn niǎo yán rǔ jīn hé gù wǎn wǒ yòu yǎn
还放。彼问鸟言。汝今何故挽我右眼

ér fù fàng yē bǐ niǎo dā yán wǒ yú rén shēn yú fēn
而复放耶。彼鸟答言。我于人身余分

ròu zhōng yī qiè wú yǒu měi yú yǎn zhě bǐ yǔ niǎo
肉中。一切无有美于眼者。彼语鸟

yán jiǎ shǐ qiān biàn wǎn wǒ yòu yǎn ér fù fàng zhī ér
言。假使千遍挽我右眼而复放之。而

wǒ bù shēng xián hèn zhī xīn bǐ niǎo yú shì dàn qí èr
我不生嫌恨之心。彼鸟于是啖其二

yǎn wú liàng niǎo zhòng jí bǐ lín zhōng bǐ niǎo xī gòng shí
眼。无量鸟众集彼林中。彼鸟悉共食

qí ròu jìn wéi bái gǔ zài
其肉尽。唯白骨在。

bǐ shě shēn yǐ jí fù hái shēng lián huá wáng dōu
彼舍身已。即复还生莲华王都。

tuō shēng bǐ chù pó luó mén fù zú mǎn shí yuè shēng yī
托生彼处婆罗门妇。足满十月生一

tóng zǐ duānzhèng shū miào zuì shàng wú bǐ shēn sè jù zú
童子。端正殊妙最上无比。身色具足
nián èr shí hòu yú shí fù mǔ ér yǔ zhī yán mó nuó
年二十后。于时父母而语之言。摩那
pó dāng xū zào shě shí bǐ tóng zǐ bào fù mǔ yán
婆。当须造舍。时彼童子报父母言。
wéi wǒ zào shě wéi yǒu hé yì wǒ xīn jīn zhě bú zài yú
为我造舍为有何义。我心今者不在于
shě wéi yuàn fàng wǒ rù yú shēn shān fù mǔ jí tīng
舍。惟愿放我入于深山。父母即听。
bǐ chū zì shě wǎng yì shān lín jì wǎng dào yǐ jiàn shān lín
彼出自舍往诣山林。既往到已见山林
zhōng yú qián xiān yǒu èr pó luó mén jiù zhù xiān rén zài
中。于前先有二婆罗门旧住仙人。在
bǐ lín zhōng shí mó nuó pó zhì pó luó mén èr xiān rén
彼林中。时摩那婆。至婆罗门二仙人
suǒ wèn pó luó mén èr xiān rén yán fàn xiān zài cǐ shān
所。问婆罗门二仙人言。梵仙在此山
lín zhī zhōng wèi hé suǒ zuò èr xiān bào yán mó nuó
林之中。为何所作。二仙报言。摩那
pó wǒ děng jiē wéi lì yì zhòngshēng gù zài cǐ lín xíng
婆。我等皆为利益众生故在此林。行
yú kǔ xíng zuò zhǒngzhǒng shì bǐ fù yǔ yán wǒ yú jīn
于苦行作种种事。彼复语言。我于今
zhě yì wéi lì yì yī qiè zhòngshēng gù lái zhì cǐ yù
者。亦为利益一切众生故。来至此欲

zuò kǔ xíng bǐ mó nuó pó jí zhì yú chù shù lín zhī
作苦行。彼摩那婆即至余处树林之

zhōng liáng dì zuò wū bǐ mó nuó pó yǐ xiū shàn yè fú
中。量地作屋。彼摩那婆以修善业福

dé lì gù hū dé tiān yǎn jí shí yáo jiàn yú qí zhù
德力故。忽得天眼。即时遥见于其住

chù xiàng qù bù yuǎn yǒu yī mǔ hǔ zhù zài bǐ chù
处。相去不远。有一母虎住在彼处。

ér bǐ mǔ hǔ huái rèn jiāng chǎn shí mó nuó pó jiàn yǐ
而彼母虎怀妊将产。时摩那婆见已

niàn yán ér cǐ mǔ hǔ jiāng chǎn bù jiǔ cǐ hǔ chǎn yǐ
念言。而此母虎将产不久。此虎产已

huò róng è sǐ huò shí jī è jí shòu kùn kǔ huò shí
或容饿死。或时饥饿极受困苦。或食

zì zǐ niàn yǐ jí wèn bǐ pó luó mén èr xiān rén yán
自子。念已。即问彼婆罗门二仙人言。

shuí néng gē shēn yǔ cǐ hǔ zhě bǐ jí dā yán wǒ děng
谁能割身与此虎者。彼即答言。我等

bù néng zì gē shēn shī zuò shì yǔ yǐ fù guò qī rì
不能自割身施。作是语已。复过七日

mǔ hǔ biàn chǎn hǔ jì chǎn yǐ kǒu xián zhū zǐ fù zhì
母虎便产。虎既产已口衔诸子。复置

yú dì ér fù hái qǔ shí mó nuó pó jiàn shì shì yǐ
于地而复还取。时摩那婆见是事已。

jí biàn wǎng dào èr xiān rén suǒ yǔ yán dà xiān mǔ hǔ
即便往到二仙人所语言。大仙。母虎

yǐ chǎn ruò wéi lì yì zhū zhòngshēng gù xíng kǔ xíng zhě
已产。若为利益诸众生故行苦行者。

jīn zhèng shì shí kě gē shēn ròu yǔ cǐ mǔ hǔ shí bǐ
今正是时。可割身肉与此母虎。时彼

xiān rén èr pó luó mén jí biàn wǎng zhì mǔ hǔ zuǒ yǐ
仙人二婆罗门。即便往至母虎左已。

zuò shì sī wéi shuí néng rěn shòu rú shì kǔ shì ér xíng dà
作是思惟。谁能忍受如是苦事而行大

shī shuí néng zì gē suǒ ài shēn ròu yǔ cǐ è hǔ zuò
施。谁能自割所爱身肉与此饿虎。作

shì niàn yǐ bǐ chǎn mǔ hǔ jí yuǎn zhú zhī bǐ èr xiān
是念已。彼产母虎即远逐之。彼二仙

rén xī shēn mìng gù fēi kōng ér qù shí mó nuó pó jí biàn
人惜身命故飞空而去。时摩那婆即便

yáo yǔ bǐ pó luó mén èr xiān rén yán cǐ shì rǔ děng shì
遥语彼婆罗门二仙人言。此是汝等誓

yuàn shì yē zuò shì yǔ yǐ jí fā shì yán wǒ jīn
愿事耶。作是语已。即发誓言。我今

shě shēn yǐ jì è hǔ yuàn lìng wǒ shēn yǐ cǐ yīn yuán bì
舍身以济饿虎。愿令我身以此因缘必

děi ā nòu duō luó sān miǎo sān pú tí zuò shì yuàn yǐ
得阿耨多罗三藐三菩提。作是愿已。

yú bǐ dì chù dé yī lì dāo zì huài qí shēn yǐ shī è
于彼地处得一利刀。自坏其身以施饿

hǔ zhū bǐ qiū wǒ mǐn rǔ děng shēng yú yí xīn zhū
虎。诸比丘。我愍汝等生于疑心。诸

bǐ qiū wù shēng yì yí mò zuò yú guān hé yǐ gù
比丘。勿生异疑莫作余观。何以故。

rǔ děng dāng zhī ěr shí yú bǐ lián huá wáng dōu yín sè nǚ
汝等当知。尔时于彼莲华王都银色女

rén gē èr rǔ zhě qǐ yì rén hū jīn wǒ shēn shì zhū
人割二乳者岂异人乎。今我身是。诸

bǐ qiū wù shēng yì yí mò zuò yú guān hé yǐ gù
比丘。勿生异疑莫作余观。何以故。

rǔ děng dāng zhī wǒ shì ěr shí lián huá wáng dōu yín sè nǚ
汝等当知。我是尔时莲华王都银色女

yě zhū bǐ qiū wù shēng yì yí mò zuò yú guān hé
也。诸比丘。勿生异疑莫作余观。何

yǐ gù rǔ děng dāng zhī wǒ shì ěr shí míng yín sè nǚ
以故。汝等当知。我是尔时名银色女。

shě yú èr rǔ jì bǐ zǐ zhě zhū bǐ qiū wù shēng yì
舍于二乳济彼子者。诸比丘。勿生异

yí mò zuò yú guān hé yǐ gù rǔ děng dāng zhī luó
疑莫作余观。何以故。汝等当知。罗

hóu luó zhě qǐ yì rén hū jí shì ěr shí bǐ tóng zǐ
睺罗者岂异人乎。即是尔时彼童子

yě zhū bǐ qiū wù shēng yì yí mò zuò yú guān hé
也。诸比丘。勿生异疑莫作异观。何

yǐ gù rǔ děng dāng zhī ěr shí yú bǐ lián huá wáng dōu
以故。汝等当知。尔时于彼莲华王都

shī tuó lín zhōng wéi zhū niǎo zhòng gē shě shēn zhě qǐ yì
尸陀林中。为诸鸟众割舍身者。岂异

rén hū wǒ shēn shì yě zhū bǐ qiū wù shēng yì yí
人乎。我身是也。诸比丘。勿生异疑

mò zuò yú guān hé yǐ gù rǔ děng dāng zhī ěr shí
莫作余观。何以故。汝等当知。尔时

èr xiān pó luó mén zhě qǐ yì rén hū jí shì rǔ děng
二仙婆罗门者。岂异人乎。即是汝等

zhū bǐ qiū yě zhū bǐ qiū wù shēng yì yí mò zuò yú
诸比丘也。诸比丘。勿生异疑莫作余

guān hé yǐ gù rǔ děng dāng zhī wǒ shì ěr shí pó
观。何以故。汝等当知。我是尔时婆

luó mén zǐ mó nuó pó yě
罗门子摩那婆也。

zhū bǐ qiū shì gù wǒ jīn wéi bǐ qiū shuō ruò
诸比丘。是故我今为比丘说。若

zhū bǐ qiū zhī shī gōng dé jí shī guǒ bào yīng shī chū tuán
诸比丘知施功德及施果报。应施初转

ruò shī hòu tuán rú shì ér shí fó shuō cǐ shí bǐ zhū bǐ
若施后转如是而食。佛说此时彼诸比

qiū jiē dà huān xǐ
丘皆大欢喜。

fó shuō ā shé shì wáng shòu jué jīng

佛说阿阇世王受决经

xī jìn sān zàng shā mén shì fǎ jù yì
西晋三藏沙门释法炬译

wén rú shì yī shí fó zài luó yuè zhī guó qí shé
闻如是。一时佛在罗阅只国耆闍

jué shān zhōng shí ā shé shì wáng qǐng fó fàn shí yì qì
崛山中。时阿阇世王请佛。饭食已讫

fó hái zhī huán wáng yǔ zhī pó yì yuē jīn rì qǐng fó
佛还祇洹。王与只婆议曰。今日请佛。

fó fàn yì jìng gèng fù suǒ yí zhī pó yán wéi duō rán
佛饭已竟更复所宜。只婆言。惟多然

dēng yě yú shì wáng nǎi chì jù bǎi hú má yóu gāo cóng
灯也。于是王乃敕具百斛麻油膏。从

gōng mén zhì zhī huán jīng shě shí yǒu pín qióng lǎo mǔ cháng
宫门至祇洹精舍。时有贫穷老母。常

yǒu zhì xīn yù gòng yǎng fó ér wú zī cái jiàn wáng zuò cǐ
有至心欲供养佛而无资财。见王作此

gōng dé nǎi gèng gǎn jī xíng qǐ dé liǎng qián yì zhì má
功德乃更感激。行乞得两钱。以至麻

yóu jiā mǎi gāo gāo zhǔ yuē mǔ rén dà pín qióng qǐ
油家买膏。膏主曰。母人大贫穷。乞

dé liǎng qián hé bù mǎi shí yǐ zì lián jì yòng cǐ gāo
得两钱何不买食。以自连继用此膏

wéi mǔ yuē wǒ wén fó shēng nán zhí bǎi jié yī yù
为。母曰。我闻佛生难值百劫一遇。

wǒ xìng féng fó shì ér wú gòng yǎng jīn rì jiàn wáng zuò dà
我幸逢佛世而无供养。今日见王作大
gōng dé wēi wēi wú liàng jī qǐ wǒ yì suī shí pín qióng
功德。巍巍无量激起我意。虽实贫穷
gù yù rán yī dēng wéi hòu shì gēn běn zhě yě yú shì gāo
故欲然一灯为后世根本者也。于是膏
zhǔ zhī qí zhì yì yǔ liǎng qián gāo yīng dé èr hé tè
主知其至意。与两钱膏应得二合。特
yì sān hé fán dé wǔ hé mǔ zé wǎng dāng fó qián rán
益三合凡得五合。母则往当佛前然
zhī xīn jì cǐ gāo bù zú bàn xī nǎi zì shì yán
之。心计此膏不足半夕。乃自誓言。
ruò wǒ hòu shì dé dào rú fó gāo dāng tōng xī guāng míng
若我后世得道如佛。膏当通夕光明
bù xiāo zuò lǐ ér qù wáng suǒ rán dēng huò miè huò jìn
不消。作礼而去。王所然灯或灭或尽。
suī yǒu rén shì héng bù zhōu zā lǎo mǔ suǒ rán yī dēng
虽有人侍恒不周匝。老母所然一灯
guāng míng tè lǎng shū shèng zhū dēng tōng xī bú miè gāo yòu
光明特朗。殊胜诸灯通夕不灭。膏又
bú jìn zhì míng cháo dàn mǔ fù lái qián tóu miàn zuò lǐ yā
不尽至明朝旦。母复来前头面作礼叉
shǒu què zhù
手却住。

fó gào mù lián tiān jīn yǐ xiǎo kě miè zhū dēng
佛告目连。天今已晓可灭诸灯。

mù lián chéng jiāo yǐ cì miè zhū dēng dēng jiē yǐ miè wéi
目连承教以次灭诸灯。灯皆已灭。惟
cǐ mǔ yī dēng sān miè bù miè biàn jǔ jiā shā yǐ shàn zhī
此母一灯三灭不灭。便举袈裟以扇之
dēng guāng yì míng nǎi yǐ wēi shén yǐn suí lán fēng yǐ cì
灯光益明。乃以威神引随蓝风以次
chuī dēng lǎo mǔ dēng gèng shèng měng nǎi shàng zhào fàn tiān
吹灯。老母灯更盛猛。乃上照梵天。
bàng zhào sān qiān shì jiè xī jiàn qí guāng fó gào mù lián
傍照三千世界悉见其光。佛告目连。
zhǐ zhǐ cǐ dāng lái fó zhī guāng míng gōng dé fēi rǔ wēi
止止。此当来佛之光明功德。非汝威
shén suǒ huǐ miè cǐ mǔ sù mìng gòng yǎng bǎi bā shí yì fó
神所毁灭。此母宿命供养百八十亿佛
yǐ cóng qián fó shòu jué wù yǐ jīng fǎ jiào shòu kāi huà
已。从前佛受决。务以经法教授开化
rén mín wèi xiá xiū tán gù jīn pín qióng wú yǒu cái
人民。未暇修檀。故今贫穷无有财
bǎo què hòu sān shí jié gōng dé chéng mǎn dāng dé zuò
宝。却后三十劫。功德成满当得作
fó hào yuē xū mí dēng guāng rú lái zhì zhēn shì jiè wú
佛。号曰须弥灯光如来至真。世界无
yǒu rì yuè rén mín shēn zhōng jiē yǒu dà guāng gōng shì zhòng
有日月。人民身中皆有大光。宫室众
bǎo guāng míng xiāng zhào rú dāo lì tiān shàng lǎo mǔ wén jué
宝光明相照如忉利天上。老母闻决

huān xǐ jí shí qīng jǔ shēnshēng xū kōng qù dì bǎi bā
欢喜。即时轻举身升虚空。去地百八

shí zhàng lái xià tóu miàn zuò lǐ ér qù wáng wén zhī
十丈。来下头面作礼而去。王闻之。

wèn zhī pó yuē wǒ zuò gōng dé wēi wēi rú cǐ ér fó
问只婆曰。我作功德巍巍如此。而佛

bù yǔ wǒ jué cǐ mǔ rán yī dēng biàn shòu jué hé yǐ ěr
不与我决。此母然一灯便受决何以尔

yě zhī pó yuē wáng suǒ zuò suī duō xīn bù zhuān yī
也。只婆曰。王所作虽多心不专一。

bù rú cǐ mǔ zhù xīn yú fó yě nǎi gèng wǎng qǐng fó
不如此母注心于佛也。乃更往请。佛

sù chī zhū yuán jiān gè lìng chén cǎi hǎo huá zǎo sòng rù
宿敕诸园监。各令晨采好华。早送入

gōng zhì zhōng fó biàn chén chū zhī huán xú xú huǎn xíng suí
宫至中。佛便晨出祇洹徐徐缓行。随

dào wèi rén mín shuō fǎ tóu rì zhōng zhì gōng yǒu yī yuán
道为人民说法。投日中至宫。有一园

jiān chí huá shì chū yuán xiàng zhèng yǔ fó huì yú dà dào
监持华适出园巷。正与佛会于大道

zhī qú wén fó shuō jīng yī xīn huān xǐ jí yǐ suǒ chí
之衢。闻佛说经一心欢喜。即以所持

huá xī sǎn fó shàng huā jiē zhù yú kōng zhōng dāng fó tóu
华悉散佛上。花皆住于空中当佛头

shàng fó jí shòu jué yuē rǔ yǐ gòng yǎng jiǔ shí yì
上。佛即授决曰。汝已供养九十亿

fó què hòu bǎi sì shí jié rǔ dāng wéi fó hào yuē jiào
佛。却后百四十劫汝当为佛。号曰觉
huá rú lái qí rén huān xǐ jí shí qīng jǔ shēnshēng xū
华如来。其人欢喜。即时轻举身升虚
kōng lái xià zuò lǐ bì jí gèng zì niàn wǒ wáng wéi
空。来下作礼毕。即更自念。我王为
rén xìng dà yán jí gù sù chī wǒ zhāi jiè jiāng huá dāng
人性大严急。故宿敕我斋戒将华当
yǐ gòng fó ér wǒ xī zì yǐ shàng fó kōng shǒu ér wǎng
以供佛。而我悉自以上佛。空手而往
bì dāng shā wǒ biàn jìng guī jiā zhì kōng huá xiāng yú hù
必当杀我。便径归家置空华箱于户
wài rù gào fù yán wǒ cháo lái wèi shí wáng jīn dāng
外。入告妇言。我朝来未食。王今当
shā wǒ jí wéi jù shí fù wén dà huāng jù yuē wáng hé
杀我急为具食。妇闻大惶遽曰。王何
gù xiāng shā biàn wéi fù běn mò shuō zhī fù jí chū
故相杀。便为妇本末说之。妇即出。
zhì jiào xià jù shí tiān dì shì biàn yǐ tiān huá mǎn kōng
至窖下具食。天帝释便以天华满空
xiāngzhōng fù chí shí hái jiàn hù wài xiāngzhōng huá mǎn rú
箱中。妇持食还。见户外箱中华满如
gù guāng sè fēi fán jí yǐ gào fū fū chū hù shì
故光色非凡。即以告夫。夫出户视。
zhī shì tiān huā xīn dà huān xǐ zhǐ bú fù shí biàn chí huá
知是天花心大欢喜。止不复食便持华

rù wáng shì chū yíng fó dào yǔ wáng xiāng féng wáng jiàn
入。王适出迎佛。道与王相逢。王见

huá dà hǎo shì jiān xī yǒu jí wèn jiān yuē wǒ yuán zhōng
华大好世间希有。即问监曰。我园中

dà yǒu cǐ hǎo huá nǎi ěr ér rǔ qián hòu bú sòng shàng
大有此好华乃尔。而汝前后不送上。

rǔ zuì yīng sǐ níng zhī zhī fǒu jiān yuē dài wáng yuán zhōng
汝罪应死宁知之否。监曰。大王园中

wú yǒu cǐ huá chén cháo zǎo jiāng yuán huá dào lù féng fó
无有此华。臣朝早将园华道路逢佛。

bú shèng huān xǐ jìn yǐ shàng fó jí shòu yǔ wǒ jué
不胜欢喜。尽以上佛。即授与我决。

zhī dāng shā gù guò jiā suǒ shí bǐ qí qǐng chū shì kōng
知当杀故过家索食。比其顷出视空

xiāng zhōng fù jiàn cǐ huá bì shì tiān huá fēi yuán suǒ
箱中。复见此华。必是天华非园所

yǒu jīn wǒ shēng jì bēi jiàn wéi wáng shǒu yuán jū zhì
有。今我生既卑贱。为王守园。拘制

xiàn guān bù dé xíng dào yī yǐ shòu jué zhèng ěr ér
县官不得行道。一已授决。正尔而

sǐ bì shēng tiān shàng shí fāng fó qián wú suǒ jū zhì
死。必生天上。十方佛前无所拘制。

kě dé zì yì xíng dào wáng ruò xiāng shā wǒ wú suǒ zài
可得恣意行道。王若相杀我无所在

yě wáng wén shòu jué biàn shēng cán bù sù rán máo shù
也。王闻授决。便生惭怖。肃然毛竖。

jí qǐ zuò lǐ cháng guì chàn huǐ fó zhì gōng fàn shí yǐ
即起作礼。长跪忏悔。佛至宫饭食已

qǐ zhòu yuàn ér qù wáng fù wèn zhī pó yuē wǒ qián
乞。咒愿而去。王复问只婆曰。我前

qǐng fó ér lǎo mǔ shòu jué jīn rì shè fú ér yuán jiān shòu
请佛而老母受决。今日设福而园监受

jué wǒ dú hé gù chū wú suǒ huò xīn shèn yú yì
决。我独何故初无所获。心甚于悒。

dāng fù yí zuò hé děng gōng dé yē zhī pó yuē wáng suī
当复宜作何等功德耶。只婆曰。王虽

pín rì shè fú dàn yòng guó zàng zhī cái shǐ rén mín zhī
频日设福。但用国藏之财。使人民之

lì xīn huò gòng gāo yì huò chēn huì gù wèi dé jué
力。心或贡高意或嗔恚。故未得决。

jīn yí gē sǔn shēn zhōng zì gòng zhī jù bìng tuō yīng luò
今宜割损身中自供之具。并脱璎珞

qī bǎo zhū huán yǐ zuò bǎo huá dāng yǔ fū rén tài zǐ bìng
七宝珠环以作宝华。当与夫人太子并

lì hé zhǎng zì jiù gōng qín yī xīn shàng fó fó zhào wáng
力合掌。自就功勤一心上佛。佛照王

zhì chéng bì dé jué yě yú shì wáng jiǎn chè chú shàn zhòu
至诚必得决也。于是王减彻厨膳昼

yè zhāi jiè tuō shēn shàng zhū bǎo hé jù zhū shī yuē qián
夜斋戒。脱身上诸宝。合聚诸师曰前

zuò huá wáng jí fū rén tài zǐ jiē zì zhuó shǒu zhì jiǔ
作华。王及夫人太子皆自着手。至九

shí rì suǒ zuò xī chéng chī wài jià dāng wǎng shàng fó bàng
十日所作悉成。敕外驾当往上佛。傍

chén bái yán wén fó qián dào jiū yí nuó jié guó yǐ bān
臣白言。闻佛前到鸠夷那竭国。已般

ní huán yě wáng wén xīn dà bēi hào tì lèi gěng yè yuē
泥洹也。王闻心大悲号。涕泪哽咽曰。

wǒ gù zhì xīn shǒu zuò cǐ huá fó suī bān ní huán wǒ
我故至心手作此华。佛虽般泥洹。我

gù dāng jī yì qī shé jué shān yǐ shàng fó zuò chù zhǎn
故当赉诣耆闍崛山。以上佛坐处展

chí wǒ yì yě zhī pó yuē fó zhě wú shēn yì wú ní
驰我意也。只婆曰。佛者无身亦无泥

huán yì bù cháng zhù wú miè wú zài wéi zhì xīn zhě wéi
洹。亦不常住无灭无在。惟至心者为

dé jiàn fó fó suī zài shì jiān wú zhì xīn zhě wéi bú jiàn
得见佛。佛虽在世间无至心者为不见

fó dài wáng zhì chéng nǎi ěr fó suī bān ní huán wǎng bì
佛。大王至诚乃尔。佛虽般泥洹往必

jiàn fó biàn zhì qī shé jué shān zhōng jiàn fó qiě bēi qiě
见佛。便至耆闍崛山中。见佛且悲且

xǐ chuí lèi ér jìn tóu miàn zuò lǐ yǐ qī bǎo huá qián
喜。垂泪而进。头面作礼以七宝华前

sàn fó shàng huá jiē zhù kōng zhōng huà chéng bǎo gài zhèng dāng
散佛上。华皆住空中化成宝盖正当

fó shàng fó biàn shòu yǔ wáng jué yuē què hòu bā wàn jié
佛上。佛便授与王决曰。却后八万劫

jié míng xǐ guān wáng dāng wéi fó fó hào jìng qí suǒ bù
劫名喜观。王当为佛。佛号净其所部

rú lái chà tǔ míng huá wáng shí rén mǐn shòu sì shí xiǎo
如来。刹土名华王。时人民寿四十小

jié ā shé shì wáng tài zǐ míng zhān tuó hé lì shí nián
劫。阿闍世王太子。名旃陀和利时年

bā suì jiàn fù shòu jué shèn dà huān xǐ jí tuō shēn shàng
八岁。见父授决甚大欢喜。即脱身上

zhòng bǎo yǐ sǎn fó shàng yuē yuàn jìng qí suǒ bù zuò fó
众宝以散佛上曰。愿净其所部作佛

shí wǒ zuò jīn lún shèng wáng dé gòng yǎng fó fó bān ní
时。我作金轮圣王得供养佛。佛般泥

huán hòu wǒ dāng chéng xù wéi fó qí suǒ sǎn bǎo huà wéi
洹后我当承续为佛。其所散宝化为

jiāo lù zhàng zhèng fù fó shàng fó yán bì rú nǚ yuàn
交露帐正覆佛上。佛言。必如汝愿。

wáng wéi fó shí bì dāng zuò jīn lún shèng wáng shòu zhōng biàn
王为佛时必当作金轮圣王。寿终便

shàng shēng dōu lǜ tiān shàng shòu jìn biàn xià zuò fó zài yào
上生兜率天上。寿尽便下作佛。在药

wáng chà tǔ jiào shòu fó hào zhān tán rén mǐn shòu mìng guó
王刹土教授。佛号梅檀。人民寿命国

dù suǒ yǒu jiē rú jìng qí suǒ bù fó shí shòu jué shì
土所有。皆如净其所部。佛时授决适

jìng wáng jí zhān tuó hé lì qián wéi fó zuò lǐ biàn huò rán
竟王及旃陀和利。前为佛作礼便燿然

bú jiàn fó suǒ zài
不见佛所在。